

Zo moeten de huizen er duizenden jaren geleden hebben uitgezien. Tijdens de winter werden ook de dieren in de woning binnengehaald, in min of meer aparte stallen, zodat de bewoners van hun warmte konden genieten.

Léonce Demarez, de bezieler van de Archeosite, te midden van kinderen en toeristen. De site is niet enkel een toeristische attractie, maar heeft tevens een grote didactische waarde.

AUBÉCHIES-BLICQUY — Een handvol hutten op een open plek tussen de bomen. Op het eerste gezicht een primitief dorpje, maar elke hut is anders ingericht. Enkele mannen en vrouwen hebben zich in vreemde stoffen gehuld en verrichten handenarbeid. Ze vinden het blijkbaar prettig om een woordje

uitleg te geven aan de bezoekers. Is het een groepje zonderlingen die ijverig aanhangers proberen te ronselen? Natuurlijk niet. Wij bevinden ons in een openluchtmuseum, de Archeosite van Aubéchies. Hier, in een hoekje van Henegouwen bij de bron van de Dender, wordt het verre verleden opeens springlevend en maken we kennis met het dagelijks leven van onze voorouders.

Tekst en foto's:
CHRISTINE BUYLE

Het lijkt wel een wandeling doorheen de tijd, zo'n bezoek aan de Archeosite van Aubéchies-Blicquy. Er staan hier woningen uit een tijdspanne van pakweg vijfduizend jaar. Alle beschavingen die sinds vijftig eeuwen vóór Christus elkaar opvolgden in de streek, zijn vertegenwoordigd. In een Archeosite kan je hutten bezoeken uit de nieuwe steentijd en een kijkje nemen in een woning uit de bronstijd. Verder te bezichtigen: een hut uit de ijzertijd, om tot slot bij de Galliërs op visite te gaan. Volgens de bezielers van de Archeosite zijn alle hutten zó ingericht, dat onze prehistorische voorouders, als ze zouden terugkeren, zich meteen thuis zouden voelen.

OPENLUCHTMUSEUM

In hoeverre is de Archeosite dan een kleiner soort Bokrijk voor de prehistorie? In beide gevallen zijn er woningen uit diverse tijden samengebracht. De bezoeker kan er zomaar binnen en buiten stappen. Maar er is een verschil tussen de twee openluchtmusea. De huizen in Bokrijk zijn authentieke woningen van enkele eeuwen oud, zorgvuldig afgebroken, om in het museum heropgebouwd te worden. De hutten van Aubéchies zijn daarentegen reconstructies, en wel van voorhistorische verblijven die opgravers in de omgeving van Aubéchies-Blicquy hebben aangetroffen. De prehistorische verblijfplaatsen werden gebouwd uit vergankelijk materiaal, en dat is natuurlijk voor een groot deel verloren gegaan. Maar archeologen gaan minutieus te werk en laten geen enkel spoor aan hun aandacht ontsnappen. Niets is voor hen te onbeduidend: een verkleuring in de bodem, een potscherf of een stenen werktuig, alles wordt zorgvuldig opgetekend. De meesten van ons hebben aan die schaarse, archeologische resten geen boodschap. Wij kunnen er ons niets bij voorstellen. Een reconstructie spreekt dan ook veel meer tot onze verbeelding dan een opgravingsverslag. Het is precies daarom dat de Archeosite werd gebouwd:

niet-archeologen krijgen zo de kans om zich een beeld te vormen van de voorhistorische verblijfplaatsen.

EXPERIMENTEN

Maar de Archeosite is meer dan een toeristische attractie. Het is ook een centrum voor experimentele archeologie. Archeologen beperken zich tegenwoordig niet langer meer tot opgravingen en theoretisch werk. Via experimenten proberen sommige wetenschappers nu ook te achterhalen hoe de voorhistorische werktuigen — die gevonden zijn — tot stand kwamen en gebruikt werden. In het begin keken de theoretici onder de archeologen wat neer op hun experimenterende vakbroeders. Maar intussen heeft dat soort archeologie net aan belang gewonnen, omdat de moderne mens nu eenmaal bij alles een levendig beeld wil, zo ook van de prehistorie.

In Aubéchies was de opbouw van de Archeosite al een experiment op zich. De bouwers en onderzoekers moesten met de prehistorische werktuigen leren omgaan en uitzoeken welk bouw materiaal de primitieve mens ter beschikking had. Zoveel is duidelijk: 7.000 jaar geleden wisten de mensen al hoe zij hun woningen konden opbouwen uit boomstammen, dun hout,

riet, stro en leem. Allemaal materiaal dat door ons klimaat zo overvloedig voorhanden was, dat deze bouw methode in de loop van de prehistorie weinig is veranderd en zelfs in de Romeinse tijd en in de middeleeuwen heeft voortgeleefd.

De experimentele archeologie is in Aubéchies niet beperkt gebleven tot het bouwen van hutten. Men onderzoekt er ook hoe onze prehistorische voorouders te werk gingen om aardewerk te vervaardigen en te bakken, om manden te vlechten en stoffen te weven, om stenen werktuigen samen te stellen en brons te gieten. Er zijn spectaculaire experimenten, zoals de reductie van ijzer en ook vermakelijke, zoals het bereiden van Gallische gerechten.

ECHTE RESTEN

Echte prehistorische voorwerpen zijn er ook in Aubéchies. Die zijn te bezichtigen in het Romeins Huis (Domus Romana), een woning die gebouwd is uit Gallo-Romeins materiaal en die gedeeltelijk als museum is ingericht. Verder is er in Blicquy nog een museum met Gallo-Romeinse overblijfselen, dat enkel in groepsverband kan bezocht worden.

Een bezoek aan Aubéchies stemt tot nadenken: over de mensen van duizenden jaren geleden en over de weinige

sporen die ze hebben nagelaten. Maar ook over de volharding en de vindingrijkheid waarmee archeologen geduldig het verleden uitpluizen, om licht te werpen op een duister verleden, en om te weten te komen welke lange weg de mens heeft afgelegd. Stof om te laten bezinken, misschien tijdens een wandeling in de rustige omgeving. In Aubéchies ligt, op nog geen boogscheut van het Romeinse Huis, het Romaanse kerkje van St.-Géry (11de eeuw). Vijf kilometer verder ligt het kasteel van Beloeil, met zijn uitgestrekte tuinen en zijn merkwaardige verzameling meubels, boeken, schilderijen en porselein.